

اولین روز من در اسلام

شرح مفصل اصول سه‌گانه‌ای که
هر تازه‌مسلمانی باید آن را بداند

اولین روز من در اسلام

شرح مفصل اصول سه‌گانه‌ای که
هر تازه‌مسلمانی باید آن را بداند

مركز اصول
OsoulCenter
www.osoulcenter.com

ح) جمعیه الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالربوة ، ۱۴۴۵ هـ

أصول ، مركز

یومی الأول فی الإسلام: شرح مبسط للأصول الثلاثة التي يجب علی المسلم
الجديد معرفتها باللغة الفارسية. / مركز أصول - ط ۱..- الرياض ، ۱۴۴۵ هـ

۴۸ ص ؛ ۱۴.۸ x ۲۱ سم

رقم الإيداع: ۱۴۴۵/۲۰۵۲۷

ردمك: ۱-۱۲-۸۴۳۸-۶۰۳-۹۷۸

- این محتوا توسط این مرکز آماده‌سازی و منتشر شده است.
- مرکز ما اجازه چاپ و نشر این محتوا را در صورت اشاره به منبع و عدم دخل و تصرف در متن، مجاز می‌داند.
- در صورت چاپ، اجرای معیارهای کیفیت مورد نظر مرکز اصول الزامی است.

به نام الله بخشنده و مهربان

۱۳

اصل نخست

پروردگارت کیست

۲۱

اصل دوم

دینت چیست

۳۷

اصل سوم

پیامبرت کیست

پیش درآمد

اسلام

همان دین حق است

دین است همان دین برحقى است که الله تعالى برای همهٔ مردم پسندیده است، و همان دینی است که جز آن نزد الله پذیرفته شدنی نیست. الله تعالى می فرماید: {همانا دین پذیرفته شده [نزد الله، اسلام است] [آل عمران: ۱۹]، پروردگار جل و علا می فرماید: {هر کس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است}. [آل عمران: ۸۵]. هرکس اسلام بیاورد و به آن تمسک جوید در راه نور و هدایت در حال حرکت است؛ راه مستقیم واضح آشکاری که به الله منتهی میشود. به پروردگاری که انسان را آفریده و در این زندگی قرار داده است.

اسلام برای صلاح حال انسان و آرامش و خوشبختی او در زندگی دنیا آمده است، همینطور برای سعادت و رستگاری او در زندگی آخرت پس از مرگ، هنگامی که الله او را به بهشت وارد می سازد تا از خوشی ابدی آنجا لذت برد.

بر هر انسانی لازم است که در جستجوی دین حق یعنی همان اسلام باشد، و با آن آشنا شود، و با ایمان به این دین وارد شود، و به تعالیم و احکامش پایبند باشد، تا خیر دنیا و آخرت را به دست آورد.

اما انسان چگونه

اسلام بیاورد؟

انسان با گفتن «اشهد ان لا اله الا الله، و اشهد ان محمدا رسول الله» با صدق و یقین و آگاهی از معنای آن وارد اسلام می شود. پس هر که این سخن را با علم به معنای آن به زبان آورد و در گفتنش صادق باشد و به معنای آن یقین داشته باشد و آن را عملی کند به اسلام داخل شده است. سپس لازم است که بقیه اعمال اسلام را بیاموزد و به اندازه توانش به آن عمل کند، و هر چه عملش بیشتر شود ایمانش نیز بیشتر می شود و پاداشش نزد الله تعالی بزرگتر می شود.

معنای شهادتین (اشهد ان لا اله الا الله، و اشهد ان محمدا رسول الله):

تو با گفتن «اشهد ان لا اله الا الله، و اشهد ان محمدا رسول الله»، اگر از روی ایمان و راست شمردن آن باشد وارد اسلام شده‌ای، اما آیا حقیقت معنایش را می دانی؟

■ معنای شهادت دادن به لا اله الا الله: باور و اقرار به این است که هیچ خدایی شایستگی عبادت و طاعت را ندارد جز خدای یگانه، که همان الله سبحانه و تعالی است، که خالق هستی و مدبر امور آن است.

■ و معنای شهادت دادن به این که محمد فرستاده الله است: اعتقاد و اقرار به این است که محمد بنده الله و آخرین فرستاده اوست، که به سوی همه مردم فرستاده شده است، و باید به مقتضای این رسالت عمل کرد؛ یعنی در آنچه امر کند از او اطاعت کنیم، و از آنچه نهی می کند دوری کنیم، و الله را عبادت نکنیم مگر بر اساس آنچه او مشروع ساخته است.

برای مسلمان شدنت، بشارت باد:

برادر و خواهر گرامی، روزی که وارد اسلام شدی مطلقاً بهترین روز زندگی توست، زیرا ثابت است که پیامبر ما محمد - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «اسلام هر آنچه قبل از آن بوده را از بین می برد» به روایت مسلم، یعنی اسلام آوردن، هر آنچه قبل از اسلامت بوده از جمله کفر و بدی ها و گناهان را پاک می کند، پس برای مغفرت الهی شاد باش، زیرا تو امروز از گناهانت پاک می شوی، و صفحه ای سفید در زندگی ات باز می شود، تا مانند روز تولدت پاک برگردی، و زندگی جدیدی را پر از خیر و نیکی آغاز کنی، و در مسیر نور و سعادت و سرور گام برداری.

شادی برای نعمت اسلام:

شادی بزرگی که هنگام مسلمان شدن احساس کردی باید در همه زندگی همراه شما باشد، زیرا نعمت هدایت از گرامی ترین نعمت ها و از بزرگترین منتهایی است که الله بر بندگان می گزارد، زیرا این نعمت از نعمت هوا و آب و غذا و نوشیدنی و از مال و منصب و جاه برتر و بزرگتر است و بلکه مطلقاً بزرگترین نعمت است، پس چگونه می توان برایش شاد نشد؟! الله تعالی می فرماید: {بگو: [مؤمنان] باید به بخشش و رحمت الله شادمان شوند که این [نعمت] از آنچه می اندوزند بهتر است}. [یونس: ۵۹]. پس باید فضل الله را احساس کنی، و این را حس کنی که الله تو را از بین

میلیونها انسان برگزیده تا به اسلام در آیی. الله تعالی می فرماید: {پس هرکه را الله هدایتش را بخواهد سینه اش را برای اسلام می گشاید}. [انعام: ۱۲۵]، و این نعمت بزرگ نیازمند شکر بسیار است، پس باید بسیار حمد و شکر الله را به جای بیاوری و او را ثنا بگویی که تو را به این دین درست هدایت کرد.

اصولی که باید دانست:

وقتی وارد دین اسلام شدی اموری هست که باید با آن آشنا شوی، از جمله آن شناخت پرسش به سه پاسخ مهمی که هر انسانی پس از مرگش باید به آن پاسخ گوید، و همین سه پاسخ است که سرنوشت تو را در ابدیت تعیین می کند؛ یا به سوی بهشت و یا به سوی دوزخ. این سه پرسش اینهاست:

پروردگارت
کیست

دینت
چیست

پیامبرت
کیست

اصل نخست

پروردگارت کیست

پروردگار من الله است:

مسلمان معتقد است که پرورگار او «الله» است، که این جهان را با هر آنچه در آن هست آفرید و انسان را خلق کرد.

ما نیز اگر در این هستی بسیار عظیم و کهکشان‌های با عظمتش بیندیشم که حاوی میلیاردها سیاره و ستاره است، و اگر در این زمینی که بر آن زندگی می‌کنیم و تپه‌ها و کوه‌هایش و خشکی‌ها و دریاهايش و موجودات شگفت‌آوری که در اعماق دریاها و صحراها و جنگلها زندگی می‌کنند اندیشه کنیم، و در آفرینش شگفت‌انسان و دیگر کائنات تأمل کنیم این اندیشه ما را به نتیجه‌ای ناگزیر می‌رساند: اینکه قطعاً باید آفریدگار بزرگ و آگاه و دانا و حکیمی باشد؛ که این هستی را آفریده و آن را ابداع کرده، چرا که چنین آفریدگان بدون وجود خدایی که آن را به وجود آورده و آموزش را به نظم آورده و خلقت آن را چنین شگفت‌آور انجام داده باشد امکان ندارد، و این امری است که الله جل و علا به شکلی واضح برای هر عاقلی تبیین نموده می‌فرماید: **{آیا از هیچ چیز آفرید شده‌اند یا آنکه خود خالق [خود] هستند؟}** [طور: ۳۵]، این کائنات خود، خود را به وجود نیاورده‌اند و بدون پدید آورنده‌ای نیز به وجود نیامده‌اند، چرا که این نزد عاقلان مستحیل است!

تنها الله شایسته عبادت است:

این پروردگار همان معبودی است که تنها خود شایسته بندگی است؛ زیرا اوست که همه آنچه در این هستی است را آفریده و تدبیر می کند، و همه موجودات آن را روزی می دهد؛ اوست که همه مردم را آفریده و از این زمین پدید آورده و اسباب زندگی را به آنان بخشیده است. الله تعالی می فرماید: {ای مردم، آن است الله پروردگار شما که معبودی [به حق] جز او نیست، خالق هر چیز است پس او را عبادت کنید و او بر هر چیزی نگهبان است} [انعام: ۱۰۲].

پس برای هر انسانی واجب است که تنها الله را عبادت کند، و در عبادتش چیزی شریک نیاورد. الله تعالی می فرماید: {ای مردم، پروردگار خود را پرستش کنید، آن کسی که شما و کسانی را که پیش از شما بودند آفرید، تا پرهیزگار شوید}. [بقره: ۲۱]، و می فرماید: {و الله را عبادت کنید، و چیزی را به او شریک نیاورید}. [نساء: ۳۶].

دعوت پیامبران به توحید الله تعالی:

علی رغم وضوح این امر، الله عزوجل با فضل و کرمش و به سبب رحمتش به ما، ما را پس از آفرینش در زمین رها نکرده که کورکورانه زندگی کنیم، بلکه پیامبرانی را به سوی ما فرستاده و با آنها کتابهایی را نازل کرده تا از طریق آن، او را به ما معرفی کنند و ما را به سوی او هدایت نمایند. الله تعالی می فرماید: **[به راستی، ما تو را به حق بشارتبخش و بیم دهنده فرستادیم و [در نسل‌های گذشته نیز] هیچ امتی نبود، مگر آنکه میانشان بیم دهنده ای گذشته است].** [فاطر: ۲۴]. آدم ابو البشر علیه السلام و همه پیامبران از جمله نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و دیگر پیامبران تا پیامبر ما محمد - درود و سلام الله بر همه آنان باد - بر یک اصل بزرگ اتفاق داشتند؛ و آن دعوت مردم به ایمان به الله تعالی، و توحید او، و عبادت او به یگانگی، و ترک عبادت دیگر معبودان از انسانها و سنگها و درختان و ستارگان و سیارها و غیره، الله تعالی می فرماید: **[و در حقیقت در میان هر امتی فرستاده ای برانگیختیم [تا بگوید] الله را عبادت کنید، و از طاغوت پرهیزید].** [نحل: ۳۶]، پروردگار جل و علا می فرماید: **[و ما پیش از تو هیچ پیامبری را نفرستادیم، مگر آنکه به او وحی کردیم که [به مردم بگوید]: «معبودی [به حق] جز من نیست؛ پس تنها مرا عبادت کنید].** [انبیاء: ۲۵].

از نامها و صفات الله

الله تعالی نامهایی نیکو و صفاتی والا دارد که با شناخت این نامها و صفات، شناخت ما از پروردگارمان سبحانه و تعالی، و محبت و خشیت و امیدمان به او، و فضل و کرمش بیشتر می شود. الله تعالی می فرماید: {الله است که هیچ معبودی [به حق] جز او نیست [و] نیکوترین نامها از آن اوست}. [طه: ۸].

و نامهای او که دال بر صفات اوست بسیار زیاد است، از نامهای الله تعالی:

■ الرحمان (رحمت گستر) و الرحیم (مهربان): الله تعالی می فرماید: {معبود شما معبودی یگانه است [که] جز او [هیچ] معبودی [به حق] نیست؛ رحمت گستر مهربان است}؛ [بقره: ۱۶۳]، او دارای رحمت گسترده بزرگی است که همه چیز را در بر گرفته است، و همه مخلوقات را شامل شده است. رحمت او در دنیا همه آفریدگان را فرا گرفته است؛ حیوانات و انسان، مسلمان و غیر مسلمان. الله تعالی می فرماید: {و رحمت من همه چیز را فرا گرفته است}. [اعراف: ۱۵۶]، او به همه آنان روزی می دهد، و سلامتی و غذا و فرزند و دیگر چیزها را به آنان می دهد، اما رحمت او در آخرت تنها برای بندگان مؤمن اوست، که پیرو پیامبران او بوده اند. رحمت کامل او که به سعادت ابدی منتهی می شود تنها شامل آنان می شود.

■ **الخالق (آفریدگار):** الله تعالى می فرماید: {الله آفریدگار هر چیزی است}. [زمر: ۶۲]، زیرا اوست که آسمان ها و زمین و هر آنچه بین آن دو است را آفریده، و همه چیز را از اتم تا کهکشان و فراتر از آن را او خلق کرده، و این خلقت نیز از روی حکمت و قدرت و احسان بوده، پس در آفرینش او هیچ نقص یا خللی نمی یابی.

■ **الغفور:** آنکه همه گناهان را برای کسی که صادقانه توبه کند می آمرزد، هرکاری در گذشته انجام داده باشد، بلکه بسیاری از بندگان را از روی کرم و بزرگوای اش می آمرزد - مگر آنکه در عبادت الله تعالی مرتکب شرک شده باشند که این تنها با توبه بخشیده می شود - و الله تعالی دروازه اسباب را برای همه بندگانش گشوده تا مورد مغفرت قرار گیرند؛ با توبه و با استغفار، و با ایمان و عمل صالح، و احسان به آفریدگان خداوند. الله تعالی می فرماید: {یقیناً من آمرزنده کسی هستم که توبه کند و ایمان آورد و کاری شایسته کند و آنگاه بر هدایت [خود باقی] بماند}. [طه: ۸۲].

■ **الرزاق (روزی دهنده):** الله سبحانه و تعالی کسی است که ملکوت هرچیز به دست اوست، و اوست آن بی نیاز و از فضل خود بخشنده است، و مخلوقی نیست مگر آنکه روزی اش به دست الله است. الله تعالی می فرماید: {و جن و انس را فقط برای این آفریده ام که مرا عبادت کنند * و از آنها رزق و روزی نمی خواهیم، و از آنها نمی خواهیم که به من غذا بدهند * بی گمان الله است که روزی دهنده است، [و او] قدرتمند استوار است}. [ذاریات: ۵۶-۵۸].

■ **السلام:** آنکه بزرگداشت شده پاک از هر عیب و از همه صفات نقص، که صفات کمال و جلال و جمال را داراست، و دوست دارد بندگان با گفتار و کردار سلام را افشا نمایند. الله تعالی می فرماید: {اوست الله، آنکه معبود [به حقی] نیست جز او، فرمانروای پاک منزّه [و سالم از هر عیب]} [حشر: ۲۳].

■ **العلیم:** الله تعالی شنوا و بینوا و آگاه است، و علمش همه چیز را در بر گرفته. او هر چیز علنی و پنهان، و هر آنچه در دلها پنهان است، و هرچه در گذشته بوده و در حال و آینده هست، و خواهد بود را می داند. و اوست آن مراقبی که بر اعمال بندگان مطلع است، و طاعت مطیعان و معصیت عاصیان، و نیاز ضعیفان و صدای دعاگویان از او پنهان نمی ماند. الله تعالی می فرماید: **{همانا الله به هر چیزی آگاه است}**. [بقره: ۲۳۱].

او سبحانه و تعالی پروردگار جهانیان است. کسی است که هر چه را آفریده به نیکی آفریده، و هر زیبایی و کمالی در این جهان از آثار کمال اوست.

اصل دوم دینت چیست

دین من اسلام است:

و اسلام یعنی: تسلیم شدن در برابر الله با توحید، و فرمان بردن از او با طاعت، و برائت از شرک و اهل آن.

مسلمان کسی است که به دین اسلام وارد شده، و امر خود را به الله تعالی تسلیم کرده است، در حالی که به وجود و یگانگی الله ایمان دارد، و در برابر او امر او گردن نهاده، و از هر آنچه نهی کرده دوری می کند. الله تعالی در قرآن کریم می فرماید: {و چه کسی نیک آیین تر از کسی است که خود را تسلیم الله کرده و نیکوکار است، و از آیین ابراهیم حق گرا پیروی نموده است؟}. [نساء: ۱۲۵]، و می فرماید: {کیست خوش گفتارتر از آن کس که به سوی الله دعوت کند، و به شایستگی عمل می نماید و می گوید: تسلیم [اوامر الهی] هستم؟}. [فصلت: ۳۳].

از زیبایی های دین اسلام:

■ اسلام دین عدل است: به عدالت با نزدیک و دور، و دشمن و دوست، و مومن و کافر فرا می خواند. الله تعالی می فرماید: **{همانا الله به عدالت فرمان می دهد}**. [نحل: ۹۰]، و الله عزوجل آن داور دادگری است که نزد او به کسی ستم نمی شود، الله تعالی درباره روز قیامت می فرماید: **{امروز هر کس در برابر آنچه کرده است، پاداش داده می شود. امروز هیچ ستمی در میان نیست}**. [غافر: ۱۷].

■ اسلام دین رحمت است: الله متعال می فرماید: **{و ای محمد، تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم}**. [انبیاء: ۱۰۷]، و پیامبر ما محمد - صلی الله علیه وسلم - می فرماید: «کسانی که مهربان هستند، الله مهربان به آنان رحم خواهد کرد، به اهل زمین رحم کنید، آنکه در آسمان است به شما رحم خواهد کرد» به روایت ابوداود.

■ اسلام دین محبت و همگرایی و الفت است: پیامبران محمد - صلی الله علیه وسلم - می فرماید: «هیچ یک از شما ایمان نمی آورد تا آنکه برای برادرش همان چیزی را دوست بدارد که برای خود دوست می دارد» به روایت بخاری.

■ اسلام دین آسانی است: تعالیم اسلام شامل آسانگیری و رفع حرج است و این را هر که با این تعالیم آشنا باشد می داند. الله تعالی می فرماید: {الله برای شما خواهان آسانی است و برایتان دشواری نمی خواهد} [بقره: ۱۸۵]، و می فرماید: {الله نمی خواهد بر شما دشواری قرار دهد} [مائده: ۶]، و می فرماید: {الله هیچکس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی دهد} [بقره: ۲۸۶].

■ اسلام دین علم است: زیرا نخستین آیه ای که نازل شد این است: {بخوان به نام پروردگارت که آفرید}. [علق: ۱]، و اسلام هر مرد و زن مؤمنی را به آموختن و افزودن بر علم خود فرا خوانده است. الله تعالی می فرماید: {و بگو پروردگارا بر من علم بیفز}. [طه: ۱۱۴]، آنکه علم آموخته درجات والاتری دارد. الله سبحانه و تعالی می فرماید: {الله کسانی از شما را که ایمان آورده اند و کسانی که علم فرا گرفته اند، [بر حسب] درجات بلند گرداند}. [مجادله: ۱۱].

جهانی بودن دین اسلام:

اسلام یک دین جهانی است، و مخصوص به یک بخش از زمین یا یک قوم خاص نیست. اسلام تنها دین عرب نیست، بلکه دینی است برای همهٔ مردم. الله تعالی در قرآن کریم پیامبرش محمد - صلی الله علیه وسلم - را چنین مورد خطاب قرار داده است: {بگو ای مردم، من فرستادهٔ الله به سوی همهٔ شما هستم؛ همان [پروردگاری] که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست؛ معبودی [به حق] جز او نیست؛ زنده می کند و می میراند؛ پس به الله و فرستاده اش آن پیامبر درس ناخوانده ای که به الله و سخنانش باور دارد ایمان بیاورید و از او پیروی کنید؛ باشد که هدایت شوید} [اعراف: ۱۵۸].

همچنان که مخصوص زمان گذشته نیست، بلکه از بعثت پیامبر - صلی الله علیه وسلم - تا روز قیامت تنها دین برحق است. الله تعالی می فرماید: {و هر کس که دینی غیر از اسلام را برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد، و او در آخرت از زیانکاران است} [آل عمران: ۸۵].

فراگیر بودن دین اسلام:

■ اسلام منهج زندگی برای فرد مسلمان و جامعه مسلمان و امت مسلمان در همه جنبه ها و مجالهای زندگی است؛ در سیاست و اقتصاد و جامعه و دیگر عرصه ها.

■ اسلام عقیده و شریعت است: هم عقاید صحیح را در خود دارد، و هم عبادات والا و معاملات حکیمانه، و اخلاق نیک و رفتار ساختارمند.

■ تعالیم اسلام و احکام آن روابط انسان با پروردگارش، و روابط او با خودش، و با دیگر انسانها را منضبط می سازد، و حتی رابطه او با حیوانات و جماعات را نظام مند می سازد.

■ تعالیم اسلام به صلاح روح و بدن پرداخته است.

به طور کلی: اسلام هر آنچه خیر مردم و صلاح و سعادت آنان در دنیا و آخرت را در پی دارد با خود آورده است.

بنیان های عقیده اسلامی

ارکان ایمان

عقیده اسلامی در ایمان و باور قاطع به شش امر نمود می یابد، که آن را «ارکان ایمان» می نامیم. این شش رکن چنین است:

۱- **ایمان به الله تعالی:** یعنی ایمان به وجود الله، و اینکه تنها او خالق و مالک و تدبیرگر هستی با هر آنچه در آن است، و اینکه او به تنهایی مستحق عبادت است، و شریکی در عبادت ندارد، و به صفات جمال و جلال موصوف است، و کامل است و از هر عیب و نقصی منزّه است، و هیچ چیز مانند او نیست.

۲- **ایمان به ملائکه:** آنان آفریده ای از آفریده های الله تعالی هستند، که برای عبادت خود و پیروی کامل از اوامرش و انجام اعمالی که به آنها سپرده، آفریده شده اند. ما به شکل کلی به آنان ایمان می آوریم و همچنین به نام ها و صفات و کارهای آن دسته از ملائکه که وحی به تفصیل از آنها یاد کرده ایمان می

آوریم؛ مانند جبرئیل که الله وحی را به واسطه او به پیامبران می‌رساند، و میکائیل که مامور باران و رستن گیاهان است، و اسرافیل که مامور دمیدن در صور است، و ملک الموت که روح بندگان را می‌ستاند، و مالک که نگهبان دوزخ است.

۳- ایمان به کتابها: منظور کتابهایی است که الله بر پیامبرانش نازل کرده، و این از روی رحمت به آنان و برای هدایتشان بوده است، تا به سعادت دنیا و آخرت دست یابند. ما به شکل کلی به این کتابها ایمان داریم و به آن کتابهایی که وحی از آنها نام برده به شکل تفصیلی ایمان می‌آوریم؛ مانند قرآن که بر محمد - صلی الله علیه وسلم - نازل شده، و به انجیل که بر عیسی - علیه السلام - نازل شده، و به توراتِ نازل شده بر موسی - علیه السلام - و زبور که به داوود - علیه السلام - داده شده، و صُحُف که الله بر ابراهیم - علیه السلام - نازل نمود.

۴- ایمان به رسولان: آنان انسانهایی هستند که الله تعالی رهنمودهای خود را به آنان وحی کرده، و به سوی مردم فرستاده تا دینش را به آنان برسانند. اولین آنان نوح - علیه السلام - و آخرینشان محمد - صلی الله علیه وسلم - است. آنان در اوج دینداری و اخلاق بودند، و مهم ترین هدف بعثت آنان دعوت مردم به یگانگی خداوند متعال در عبادت و ترک شرک و عبادت دیگران، و انجام نیکیها و ترک منکر است.

بنابراین ایمان داریم که الله پیامبرانی را از میان بشر فرستاده است؛ و بر انسانها فرض کرده که اخبار آنان را تصدیق نمایند، و اوامرشان را اطاعت کنند. و می دانیم که الله برخی از آنان را با ذکر نام و داستانشان با اقوامشان معرفی کرده است، مانند ادريس و نوح و ابراهيم و موسی و عیسی و هود و صالح و شعیب، و از برخی دیگر نام نبرده است. الله تعالی می فرماید: **پیش از تو نیز پیامبرانی فرستاده ایم که [سرگذشت] برخی از آنان را برایت حکایت کرده ایم و [سرگذشت] برخی دیگر را حکایت نکرده ایم؛ و هیچ رسولی نمی توانست بدون فرمان الهی معجزه ای ارائه کند؛ و آنگاه که فرمان الله [برای پاداش و کیفر] فرا رسد، به حق و عدالت داوری خواهد شد و باطل اندیشان زیانکار خواهند بود** [غافر: ۷۸].

۵- ایمان به آخرت: یعنی روز قیامت که الله در آن بندگان را برای حساب و پاداش اعمالی که در دنیا انجام داده اند برانگیخته می سازد؛ آنگاه مردم به دو دسته تقسیم می شوند، مومنان در بهشت مستقر می شوند و جاودانه در آن می مانند، و کافران در آتش دوزخ مستقر می شوند و تا ابد در آن می مانند. و آنکه مؤمن بوده اما مرتکب گناهانی شده یا الله تعالی او را می آمرزد، یا مدتی به عذاب دچار می شوند، و سپس به بهشت وارد می شوند.

۶- ایمان به قَدَر، خیر و شر آن: مسلمان به این ایمان می آورد که الله آنچه بوده و آنچه خواهد بود را می داند، و الله مقادیر خلایق را نوشته و اراده نموده و سپس به وجودش آورده است، پس هیچ چیز در این هستی بدون علم او و تقدیر و مشیت و آفرینش او رخ نمی دهد، پس اگر خیر باشد رحمتی است از سوی الله تعالی برای او، و اگر جز آن بود ابتلا و آزمایش الهی یا مجازات اوست و بر اساس حکمت و عدل الهی بوده است که به سبب بزرگی و کمالش بشر را توان احاطه بر آن نیست. و اگر بنده به تقدیر - خیر و شرش - ایمان بیاورد دلش آرام یابد و روحش آسوده شود، و همه کارهایش را به الله تعالی بسپارد؛ زیرا او می داند که همه چیز تنها به دست الله است، هر چه بخواهد می شود و هرچه نخواهد نمی شود.

ارکان اسلام:

ارکان اسلام بنیان‌هایی است که اسلام بر آن بنا شده است. و پنج رکن است که مسلمان باید انجامش دهد:

۱- **گواهی دادن به اینکه:** معبودی به حق نیست جز الله، و اینکه محمد فرستادهٔ الله است (لا اله الا الله، محمدا رسول الله): و این شهادتی است که با زبان گفته می‌شود، در حالی که دل با آن موافق است، مبنی بر اینکه الله همان معبود راستین یگانه است که شریکی ندارد، و اینکه محمد ﷺ فرستاده‌ای است که از سوی الله پیامهای او را می‌رساند.

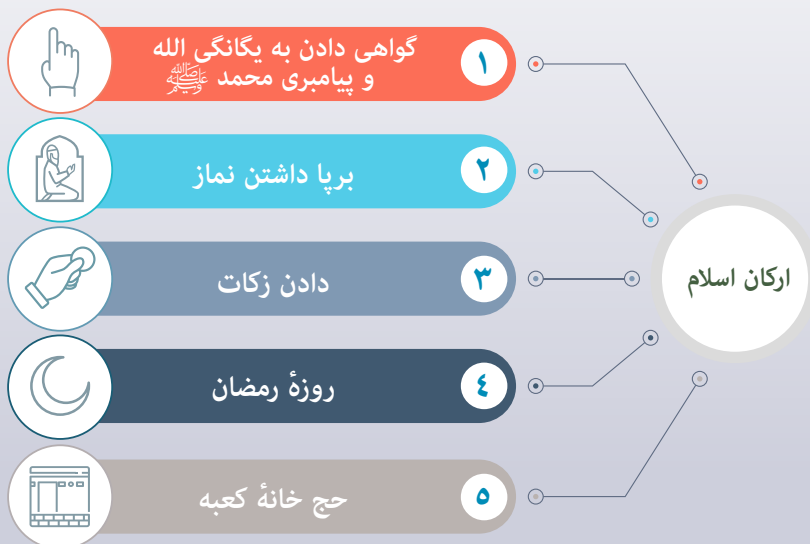
۲- **برپا داشتن نماز:** بر مسلمان واجب است که در شبانه روز پنج نماز را به جا آورد، نمازی که دارای قیام و رکوع و سجده است؛ و این نماز برای بزرگداشت الله تعالی است، و اوقاتی دارد که هر نماز بر اساس همان وقت نامگذاری شده: نماز صبح، و نماز ظهر، و نماز عصر، و نماز مغرب، و نماز عشا، و نمازهایی دیگر نیز هست که واجب نیست.

۳- **دادن زکات:** مسلمان بخش اندکی از مالش را خارج می‌سازد، و آن را به مستحقانش از جمله فقرا، و بینویان، و دیگر کسانی که زکات به آنان داده می‌شود می‌بخشد.

۴- روزهٔ رمضان: مسلمان به قصد عبادت الله از طلوع فجر تا غروب خورشید در روزهای ماه رمضان؛ از خوردن، نوشیدن، و جماع، و دیگر باطل کننده های روزه، خودداری می کند.

۵- حج خانهٔ کعبه: یعنی رفتن مسلمان به مکهٔ مکرمه؛ برای انجام شعایر حج، به هدف عبادت الله تعالی حتی اگر یک بار در عمر باشد، و این برای کسی است که توانایی آن را داشته باشد.

عبادت در اسلام:

عبادت یعنی: توحید الله تعالی و نزدیک ساختن خود به او با هر چه او دوست دارد و باعث خشنودی اوست، از جمله گفتارها و اعمال آشکار و پنهان.

■ از جمله گفتارها: خواندن قرآن، و دعا، و ذکر الله، و آموزش علم نافع، و نصیحت دیگران، و دیگر گفته های نیک است.

■ و از جمله اعمال: طهارت و نماز، و حج، و تلاش در رفع حاجات دیگران، و دیگر اعمال است.

■ اعمال ظاهر اعمالی است که آشکار است و دیده یا شنیده می شود و مانند آن؛ همانند نماز، و حج، و قرائت قرآن، و دعوت به سوی الله، و رابطه با خویشاوندان.

■ و اعمال باطنی، اعمالی است که در دل است؛ مانند محبت الهی، و امید و خشیت او، و خشوع، و توکل بر الله تعالی.

اهمیت عبادت در اسلام:

عبادت الله تعالی همان هدفی است که الله برای آن انسانها را آفریده. الله تعالی می فرماید: {و جن و انس را فقط برای این آفریده ام که مرا عبادت کنند}. [ذاریات: ۵۶].

عبادت برای حکمتهایی بس بزرگ و مصلحتهایی بسیار مشروع شده، که در درون مردم و زندگی شان محقق می شود. از جمله فضایل عبادت این است که باعث تزکیه و پاکی نفس می شود، و آن را به بالاترین درجات کمال انسانی می رساند.

انسان به شدت نیازمند عبادت است و همانطور که بدن او به آب و غذا محتاج است، دل و روح او نیز نیازمند این است که با عبادت به الله روی آورد؛ جان بدون ذکر الله و عبادتش آرام نمی یابد، و دل شاد نمی شود و سینه فراخ نمی گردد مگر با نزدیکی به الله تعالی و ارتباط نیکو با او، و عابدان حقیقی خوشبخت ترین مردم و سینه گشاده ترین آنان هستند، هر که سعادت می خواهد، تنها به آستان بندگی الله پایبند باشد.

فراگیری عبادت در اسلام:

عبادت در اسلام همه کارهای نیکی که الله دوستش دارد، و باعث نزدیکی به او عزوجل می شود را در بر می گیرد. از جمله:

■ شعائر تعبدی مانند نماز، و زکات، و روزه، و حج، و قرائت قرآن، و دعا، و ذکر الله تعالی، و دیگر عبادات.

■ و رفتارهای نیک: مانند نیکی به پدر و مادر، و صلۀ رحم، و رفتار نیک با همسر و فرزندان، و نیکوکاری در خرید و فروش، و به خوبی انجام دادن کارها، و نیکی در حق همسایه، و کمک کردن به بینوایان، و مهربانی با حیوانات، و دیگر کارها.

■ همینطور اخلاق نیک را شامل می شود: مانند راستی در گفتار، و امانتداری، و وفای به عهد، و لبخند، و سخن نیک، و حیا، و دیگر اخلاق های نیک.

مسلمان در همه حال عبادت الله را به جا می آورد؛ در مسجد، و در خانه، و در محل کار، و در هر جایی، زیرا زندگی او همه اش برای الله است. الله تعالی می فرماید: **{بگو: بی گمان نمازم، و عبادت [و قربانی] من، و زندگی و مرگ من، همه برای الله پروردگار جهانیان است.}** [انعام: ۱۶۲].

اصل سوم پیامبرت کیست

پیامبرم محمد - صلی الله علیه و سلم - است:

پیامبر ما محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم است، و نَسَب او به پیامبر الله، اسماعیل فرزند پیامبر الله، ابراهیم علیهما السلام می رسد.

الله او را در حالی که چهل سال داشت در مکه به پیامبری مبعوث کرد، و قرآن را بر او نازل کرد. و ایشان مردم را به توحید و دین اسلام فرا خواند، و به دست قوم خود مورد بدترین آزارها قرار گرفت، و یاران ایشان نیز شکنجه شدند و برخی کشته شدند، سپس پس از سیزده سال به شهر یثرب مهاجرت نمود (که بعداً مدینهٔ نبوی نام گرفت)، و حکومت اسلامی را آنجا پایه گذاری کرد، و ده سال آنجا ماند، و به ارشاد و هدایت و دعوت و تعلیم گذراند، و به این کار ادامه داد تا آنکه شریعت کامل شد، و اسلام به کمال رسید. و این سخن الله تعالی نازل شده که: **{امروز دینتان را برایتان کامل ساختم، و نعمتم را بر شما به کمال رساندم، و برای شما اسلام را (به عنوان دین) پسندیدم.}** [مائده: ۳].

سپس پیامبر - صلی الله علیه وسلم - پس از آنکه چشمانشان با دیدن اینکه مردم دسته به دسته از روی محبت و به خواسته خود وارد اسلام می شوند روشن شد، از دنیا رفتند، آنطور که الله تعالی می فرماید: {هنگامی که یاری الله و پیروزی فرا رسد (۱) و بینی که مردم گروه گروه در اسلام وارد می شوند (۲) پس به ستایش پروردگارت تسبیح گوی و از او آمرزش بخواه؛ همانا او بسیار توبه پذیر است} [نصر: ۱-۳].

پیامبر رحمت:

پیامبر ما - صلی الله علیه وسلم - پیامبر رحمت است، و در همه سیرت او و همه مراحل زندگی و احوالشان رحمت از ایشان جدا نشده است. الله تعالی می فرماید: {و [ای محمد،] تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم}. [انبیاء: ۱۰۷].

از رحمت او - صلی الله علیه وسلم - بود که ایشان به هدایت مردم و خارج ساختن آنان از تاریکی ها کفر و جهل و گمراهی به نور ایمان و علم و هدایت بسیار حریص بودند، و هنگامی که قومشان ایمان نیاوردند نزدیک بود که از شدت غم و اندوه به سبب ایمان نیاوردنشان جان خود را از دست بدهند. الله تعالی می فرماید: {پس [ای پیامبر،] نزدیک است اگر [قومت] به این سخن [= قرآن] ایمان نیاورند، در پی [بی ایمانی] آنان، خود را [از تأسف و اندوه] هلاک کنی}. [کهف: ۶].

همینطور معانی رحمت در اهمیتی که ایشان برای مؤمنان قائل بودند و رأفتشان در حق آنان نمود می یابد. الله تعالی می فرماید: {یقیناً پیامبری از [میان] خود شما به سویتان آمد که رنج دیدنتان بر او [گران و] دشوار است و بر [هدایت] شما سخت اصرار دارد و [نسبت] به مؤمنان، دلسوز [و] مهربان است}. [توبه: ۱۲۸]، و در حرص ایشان بر آسان سازی دین و مکلف نساختن امت به آنچه برایشان دشوار است، و نمی توانند انجامش دهند. ایشان - صلی الله علیه و سلم - می فرماید: «آسان بگیرید و دشوار نگیرید، و بشارت دهید و متنفر نسازید. به روایت بخاری و مسلم.

نفس پیامبر بزرگوار آکنده از رحمت بود، و ایشان مهربان ترین مردم برای زنان و کودکان بودند. یکی از اصحاب ایشان یعنی انس بن مالک - رضی الله عنه - می گوید: «کسی را ندیدم که برای خانواده مهربان تر از رسول الله - صلی الله علیه و سلم - باشد» به روایت مسلم.

رحمت ایشان - صلی الله علیه و سلم - تنها محدود به انسانها نبود، بلکه به حیوانات هم می رسید. ایشان به نیکی در حق حیوانات فرا خواند، و از آزار رساندن به آنان بر حذر داشت. و به صاحبشان بیان کرد که زنی فاحشه از بنی اسرائیل به سبب آنکه به سگی آب داده بود مورد مغفرت الله قرار گرفت و بهشتی شد، و زنی دیگر برای این دوزخی شد که گربه ای را زندان کرد و به آن غذا نداد تا مرد.

پیام و رسالت او [یعنی اسلام] عمومی و متوجه همه مردم است :

همه پیامبران و رسولان پیشین - درود و سلام بر آنان باد - تنها به سوی اقوام خود فرستاده شده بودند، اما پیامبر محمد - صلی الله علیه و سلم - رسالت برای همه مردم در همه دورانها و مکانهاست. الله تعالی می فرماید: {و ما تو را نفرستادیم مگر بشارتگر و هشدار دهنده برای همه مردم}. [سبأ: ۲۸] و الله تعالی می فرماید: {بگو ای مردم، من فرستاده الله به سوی همه شما هستم}. [اعراف: ۱۵۸].

و پیامبر - صلی الله علیه و سلم - فرمود: «[هر] پیامبر مخصوصاً به سوی قوم خود فرستاده می شد، و من به سوی همه مردم مبعوث شده ام» بخاری آن را روایت کرده است. بنابراین برای هر انسانی از زمان بعثت ایشان - صلی الله علیه و سلم - تاکنون و تا قیام قیامت واجب است که از ایشان پیروی کند و به آنچه آورده باور داشته باشد، و به دین ایشان درآید. زیرا الله با ایشان رسالت های آسمانی را به پایان رسانده، و طاعتشان را واجب ساخته، پس هر که از ایشان اطاعت کند در دنیا سعادتمند می شود و در آخرت به بهشت وارد شود، و کسی که معصیت او کند در دنیا نگون بخت شده، و در آخرت دوزخی می شود. الله تعالی می فرماید: {پس هر که از رهنمود من پیروی کند نه گمراه می شود و نه نگون بخت (۱۲۳) و کسی که از یاد من رویگردان شود، یقیناً زندگی سختی خواهد داشت و روز قیامت او را نابینا برمی انگیزیم}. [طه: ۱۲۳، ۱۲۴].

منش پیامبر - صلی الله علیه و سلم - در خانه شان و
همراه با خانواده شان:

خانه انسان همان جایی که اخلاق نیک واقعی و کمال ادب و معاشرت نیکویش آنجا نمایان می شود. هنگامی که انسان نزد همسر یا فرزندان یا خدمتکار خود هست بر اساس همان اخلاق واقعی خود و بدون تکلف رفتار می کند.

و کسی که در حال پیامبر امت اسلام و فرمانده و مربی آنان - صلی الله علیه و سلم - بیندیشد خواهید دید که ایشان زیباترین نمونه ها را برای آنچه یک مرد نجیب باید در خانه و همراه با خانواده و فرزنداناش باشد، تقدیم ما کرده است.

از همسر پیامبر، عایشه - رضی الله عنها - پرسیدند که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - در خانه چکار می کرد؟ فرمود: «او در خدمت خانواده اش بود، پس چون وقت نماز می شد برای نماز بیرون می رفت» امام مسلم آن را روایت کرده است. پیامبر - صلی الله علیه وسلم - بهترین مردم برای خانواده اش و همسرانش بود، و جلوه هایی زیبا را در معاشرت نیکو و نرمش و شناخت رغبت های عاطفی و روانی همسر به نمایش گذاشتند، و هر مناسبتی را برای خوشحال کردن ایشان به کار میبردند. عایشه - رضی الله عنها - می فرماید: «رسول الله - صلی الله علیه وسلم - را به یاد دارم که روزی بر در حجره من بودند در حالی که حبشیان در مسجد بازی می کردند، و ایشان - صلی الله علیه وسلم - مرا با ردای خویش ستر کرده بودند، و من بازی آنان را می نگرستم». به روایت بخاری و مسلم.

و رسول الله - صلی الله علیه وسلم - دخترانش را دوست داشت و آنان را گرامی می داشت؛ هرگاه دختر ایشان فاطمه وارد می شد برایش بلند می شد و ایشان را می بوسید و در جای خود می نشاند، و همواره به دیدار دخترانش می رفت و احوالشان را جویا می شد.

از جمله وصیت های ایشان خطاب به امتشان این بود که فرمودند: «درباره زنان، همدیگر را به نیکی سفارش کنید» به روایت بخاری و مسلم.

از جمله اخلاق پیامبر ما محمد صلی الله علیه وسلم:

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - نیکو اخلاق ترین مردم، و از نظر ادب بهترین آنان بود. و الله تعالی ایشان را چنین وصف کرده اند: **و یقیناً تو اخلاق بسیار نیکو و والایی داری**. [قلم: ۴]، ایشان در اخلاق از کمالاتی برخوردار بود که هیچ کس دیگری نمی توانست به آن برسد، به طوری که از هر نقصی در امان بودند، و از هر فضیلتی به کمال آن دست یافتند و اخلاق ایشان قرآن بود، با آن ادب می آموخت، و با آن مردم را ادب می کرد، و از جمله اخلاق ایشان - صلی الله علیه وسلم - این بود که:

- ایشان شکیباترین، و عادل ترین، و با عفت ترین، و سخاوتمندترین و کریم ترین مردم بود.
- و با حیاتیترین مردم بود.
- ایشان متواضع بودند و دعوت هر کسی را می پذیرفتند، و هدیه را اگر چه کم بود قبول می کردند، و آن را جبران می کردند.
- ایشان به عیادت بیماران می رفت، و در تشییع جنازه ها شرکت می کرد، و با فقیران همنشین می شد، و با بینوایان غذا می خورد، و اهل فضل و صاحبان اخلاق را گرمی می داشت، و بزرگان و صاحبان شرف را نزدیک می داشت، و جایگاهشان را حفظ می کرد.
- کسی به نزد او نمی آمد مگر آنکه برای رفع نیازش به او یاری می کرد. ایشان تندخو نبودند، و بدی را با بدی پاسخ نمی گفتند، اما می بخشیدند و در می گذشتند، مگر آنکه حرمت های الهی زیر پا نهاده می شد، که در این صورت برای الله خشمگین می شدند؛ نه برای خود.

- از جمله اخلاق ایشان این بود که نخست سلام می گفت، و اگر کسی از اصحاب را ملاقات می کرد با ایشان مصافحه می کرد. (دست می داد).
- و اگر کسی نزد ایشان می نشست به ایشان رو می کرد، و سخنش را به خوبی می شنید، و به نیکی با او سخن می گفت.
- ایشان مهربان ترین مردم، و بهترین و سودمندترین برای مردم بودند.
- شوخی می کردند اما جز حق نمی گفتند، بسیار تبسم می کردند و بدون قهقهه می خندیدند، و با همسران خود مسابقه می دادند و به آنان لطف می ورزیدند.
- هر آنچه حاضر بود را می خوردند، و غذایی که موجود بود را رد نمی کردند، و عیب غذا را نمی گرفتند. اگر خرما بود می خوردند، و اگر گوشت بود می خوردند، و اگر نان گندم و جو بود می خوردند، و اگر شیرینی یا عسل بود می خوردند، و اگر شیر بدون نان بود به همان شیر اکتفا می کردند، و اگر هندوانه یا رطب می یافتند می خوردند.
- ایشان هر آنچه در اختیار بود می پوشیدند، گاه شمله، و گاه جبه پشمی، و هر لباس مباحی می یافتند، می پوشیدند.
- ایشان هر مرگبی را که می یافتند سوار می شدند، گاه اسب، و گاه شتر، و گاه قاطر، و گاه الاغ، یا پیاده می رفتند.
- وقت ایشان در غیر تلاش برای الله، یا در غیر آنچه برای امور خودشان و خانواده شان لازم بود نمی گذشت.
- و دیگر اخلاق فاضله و معاشرت نیکو، صلی الله علیه وسلم.

پایان

اسلام دینی است بس بزرگ، که برای فرد - در صورت پیروی از تعالیم اسلام - آسایش و زندگی پاک و حال نیکو در دنیا و رفاه و سعادت ابدی در آخرت را محقق خواهد ساخت، و همینطور برای جامعهٔ مسلمانی که به تعالیم آن پایبند باشد، پیشرفت و رشد، و همگرایی اجتماعی، و امنیت را فراهم خواهد کرد.

به شمایی که به اسلام هدایت یافته اید این نعمت بس گرامی را تریک می گوئیم، و لازم است که عقیده و شریعت و تعالیم و احکام و اخلاق و آداب اسلام را بیاموزید، و آن را در خود پیاده سازید و در همه جوانب زندگی تان به قدر توان به آن پایبند بمانید، آنجاست که انسان اثر اسلام را بر خود خواهد دید و اینکه چگونه او را به انسانی درستکار تبدیل خواهد کرد، که خوشبخت است و باعث خوشبختی نزدیکانش از جمله والدین و همسر و فرزندان و نزدیکان و همسایگان و دوستانش و هر کسی می شود که با این مسلمان تعامل دارد. مسلمانی که خداوند او را با وارد شدن به دینش و پای گذاشتن در راهش گرامی داشته است.

این کتابچه آغاز راه تو در آموختن احکام دین است و سپس باید برای کسب بیشتر علم نافع و عمل صالح و تزکیه نفس و اصلاح دل تلاش کنی، و هر چه علمت به اسلام و عمل به آن بیشتر شود به پروردگار گرامی نزدیکتر می شوی، پس قرآن بیاموز و بخوان و در آیات آن بیندیش و سیرت رسول الله محمد - صلی الله علیه وسلم - را مطالعه کن، زیرا او الگوی توست که در این زندگی باید ایشان را سرمشق خود قرار دهی، و او تنها کسی است که خداوند تو را امر کرده تا هرآنچه آورده را بپذیری، اما دیگر انسانها در هر منزلتی که باشند سخنانشان تا وقتی که موافق با قرآن و سنت باشد پذیرفته می شود، و اگر مخالف آن باشد پذیرفته نمی شود، و از جدل در دین و بگومگو و اختلاف با برادران مسلمانان دوری کن.

از الله برای خود و شما توفیق و پایداری بر این دین را تا هنگام دیدارش خواهانیم. ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است، و درود و سلام بر پیامبر ما محمد و بر همه آل و اصحاب ایشان، و همه کسانی باد که تا روز قیامت از او پیروی کنند.

دربارهٔ اسلام به چند زبان
گفتگو کن

برای دانلود این کتاب و دیگر کتابها
به چند زبان

برای کسب اطلاعات بیشتر
دربارهٔ اسلام

کسی که اسلام می‌آورد و به آن التزام می‌ورزد در راه نور و هدایت گام برمی‌دارد؛ راه مستقیم واضح و آشکاری که او را به الله می‌رساند، آفریدگاری که انسان را آفرید و در این زندگی قرار داد.

اسلام برای صلاح حال انسان و آرامش و خوشبختی او در زندگی دنیا آمده است، همینطور برای سعادت و رستگاری او در زندگی آخرت پس از مرگ، هنگامی که الله او را به بهشت وارد می‌سازد تا از خوشی ابدی آنجا لذت برد.

بر هر انسانی لازم است که در جستجوی دین حق یعنی همان اسلام باشد، و با آن آشنا شود، و با ایمان به این دین وارد شود، و به تعالیم و احکامش پایبند باشد، تا خیر دنیا و آخرت را به دست آورد.

osoulcenter

www.osoulcenter.com

برای دانلود این کتاب و دیگر کتاب‌ها به چند زبان

OSOUL
STORE

osoulstore.com

